

НЕЕМАН

4 КНИГА НА ЦАРЕТЕ 5:1–19

За щастие не всички израилеви деца били безбожници. Имало и такива, които били научени от родителите си да обичат Господа и да почитат проците.

В Сирия живеело едно малко израилево момиче. То било взето от сирийски войници по време на войната и било отведено в тази страна като пленница. Там то станало слугиня на една много видна дама, жената на военачалника Нееман.

Царят много обичал Нееман, защото той бил извоювал за Сирия много победи. Затова той го направил много богат и го обсипал с големи почести. Но въпреки това военачалникът не бил щастлив, защото страдал от ужасна болест. Той бил прокажен. Тялото му било покрито с отвратителни гноини рани, които разяждали месата му. Военачалникът бил готов да даде всичко, за да се освободи от тази ужасна болест. За какво му били цялото това богатство и слава, ако трябвало да се мъчи толкова ужасно! Никой не знаел лек за нея. Той щял да страда, докато умре. Може би след време щяло да се наложи дори да напусне дома си и да отиде да живее на някое отдалечено място заедно с други прокажени, и да бъде завинаги отделен от семейството и приятелите си! Какво голямо нещастие! Всеки, който го обичал, му съчувствал.

Израилевото момиче също разбрало за болестта на господаря си. То видяло скръбта на цялото семейство и изпитало дърбоко състрадание и към Нееман, и към жена му. Нима никой не можел да му помогне?

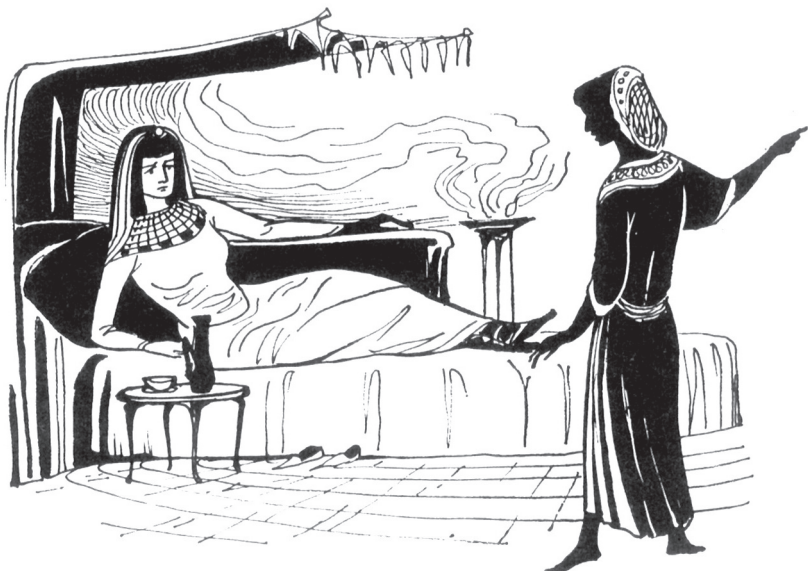
Господ, Израилевият Бог, можел да му помогне! Той бил всемогъщ! Но Нееман не Го познавал. Как можел да се обърне за помощ към Него?

Момичето обаче познавало както Господа, така и Неговия пророк. То твърдо вярвало, че неговият Бог е всемогъщ, и че може да прави чудеса, и знаело, че пророкът е Божи слуга.

Един ден то се престрашило и казало на господарката си: „Ако господарят ми отиде при пророка, който е в Самария, той със сигурност ще го излекува.“

Жената на Нееман предала на мъжа си думите на израилевото момиче и той незабавно решил да отиде при пророка. Вече бил ходил при толкова много лечители, защо да не опитал и с този пророк? Кой знае, можело да се окаже истина това, което момичето казвало!

Тогава Нееман отишъл при царя и поискал от него разрешение да замине за Самария, за да посети пророка.

Царят с удоволствие му дал разрешение и дори му предложил помощта си: „Ще напиша писмо до Йорам, царя на Израил. Той ще заповяда на пророка да ти помогне.“

Нееман и слугите му тръгнали за Самария с писмото и с големи подаръци от злато, сребро и дрехи. Но вместо да отидат при пророка, те най-напред отишли в двореца, където военачалникът потърсил царя.

След като бил приет, Нееман предал писмото на изненадания Йорам, който започнал да го чете: „Изпращам слугата си Нееман при теб, за да го изцелиш от проказата му.“

Царят пребледнял и погледнал ужасено военачалника. Как можел той да изцели този човек от проказата му? Това било невъзможно. Само Бог можел да направи това. Никой друг.

Йорам изобщо не се сетил да изпрати болния при пророк Елисей – толкова бил объркан и притеснен!

„Ясно – казал той, – царят на Сирия иска война и затова търси повод за раздор. Ако кажа, че не мога да излекувам този човек, той ще каже, че не искам, и ще си намери повод, за да тръгне на война срещу мен.“

Страховете на Йорам станали известни и извън двореца. Елисей също разбрал за случилото се и незабавно изпратил до него вест:

„Защо си раздрал дрехите си? Нима това ще ти помогне? Нека дойде този човек при мен, и ще разбере, че в Израил има пророк.“

Ако царят не знаел, че в Израил имало пророк, то поне този езичник щял да узнае! Каква спасителна вест и какъв срам за Йорам!

Не минало много време и разкошният кортеж потеглил от двореца към скромното жилище на пророка.

Нееман бил изненадан. Как така той, видният военачалник, трябвало да отиде сам при чудотвореца? Защо не го извикали при царя? Това никога не можело да се случи в неговата страна.

Когато стигнали при дома на пророка и спрели пред неговата врата, Нееман изпратил слугите си да уведомят пророка за идването на високопоставения му гост. Пред дома му стоял самият военачалник на сирийския цар!

Нееман останал в колесницата си и с нетърпение чакал да види как пророкът излиза да го посрещне с добре дошъл. Той положително щял да бъде много поласкан от това височайшо посещение; едва ли някога бил имал такъв високопоставен гост!

Вратата се отворила, но вместо от нея да излезе пророкът, излязъл един слуга. Той изтичал при Нееман и му казал:

„Иди, окъпи се седем пъти в река Йордан, и месата ти ще се обновят, и плътта ти ще се очисти.“

Вместо да благодари, военачалникът се ядосал. Какво си мислел този пророк? Как могъл да изпрати слугата си, вместо той самият да излезе вън! Нееман си представял нещата много по-различно. Той очаквал пророкът да излезе, да застане почтително пред него и да се помоли на своя Бог. После да размахва ръка над болните места и да го изцели. И разбира се, след това щял да бъде богато възнаграден. Нееман изобщо не предполагал, че пророкът дори няма да се появи и че ще го прати да се къпе в река Йордан – тази нищо и никаква рекичка в Израил! Нима те си нямали реки в Сирия, като например реките Авана и Фарфар, които били далеч по-красиви и по-големи от Йордан! Не можел ли да се окъпе в тях? Та това било чиста обида!

Нееман бил много разгневен. Той нямало да позволи да се отнасят така с него. Той бил военачалник на цяла Сирия!

„Обърнете колесницата! – заповядал той на слугите си. – Връщаме се обратно.“

Какво тъжно решение! Колко жалко за напразно изминатия път! Колко жалко и за несбъднатите надежди! Нееман не бил излекуван. Той се връщал в страната си заедно с проказата си. Какво ужасно разочарование! Каква болка!

Слугите на Нееман се натъжили. Ех, защо господарят им не изпълнил това, което пророкът поискал от него? Те толкова го обичали и толкова много се надявали на това пътуване! А ето, че господарят им се връщал

отново болен у дома. Защо постъпвал така? Защо не изпълнял това, което пророкът му казал да направи? Нали затова били дошли в Израил, за да се допитат до пророка? При това той не искал кой знае какво – само да се окъпне седем пъти в Йордан! Реката била съвсем наблизко.

Най-накрая те се осмелили да му кажат: „Господарю, ако пророкът беше поискал от теб да извършиш нещо голямо, нямаше ли да го изпълниш? А сега от теб се иска нещо толкова просто – да се окъпеш, за да се очистиш! Защо не го направиш? Това е толкова лесно!“

Нееман се замислил над думите на слугите си. Само ако можел да повярва! Бил готов да даде всичко, за да се отърве от тази ужасна болест! Но истина ли било това? Бил ли готов да даде гордостта си например?

Слугите забелязали колебанието му и това ги окуражило. „Хайде, иди и се окъпи! – повторили увещанието си те. – Това нищо няма да ти струва.“

Изведнъж Нееман наредил да спрат колесницата и за радост на слугите си слязъл от нея и се запътил към реката. След това съблякъл дрехите си и влязъл във водата, като съвсем точно изпълнил това, което пророкът бил наредил: окъпал се седем пъти. После погледнал тялото си, което дотогава било толкова болно, и на лицето му грейнала щастлива усмивка. Той наистина бил излекуван! Бил очистен! Гнойните места били изчезнали и разядените му меса били обновени. От проказата нямало и следа. Кожата му изглеждала като на малко дете. Той бил като нов човек – съвсем здрав!

Нееман стоял на брега на реката и гледал изумено. Чудото го поразило! Какво можел да стори, за да покаже радостта си и голямата си благодарност към пророка и към неговия Бог? Той заслужавал голяма награда.

Бляскавият кортеж отново се появил пред вратата на Елисей. Този път гордият военачалник не останал в колесницата, за да изчака пророкът да излезе и да го посрещне, а слязъл от нея и заचाкал заедно със слугите пред вратата на къщата. Вратата се отворила и Елисей застанал на нея.

Щастливият Нееман извикал с ликуващ глас: „Аз съм изцелен! Сега вече знам, че по цялата земя няма друг Бог освен в Израил.“

Да, Нееман бил разбрал, че само Господ е Бог и че само на Него трябвало да благодари за изцелението си. Така военачалникът-езичник повярвал в единствения истинен Бог. Но той все още не знаел много неща за този Бог. Той си мислел, че трябва да си плати за чудото, и предложил на Елисей голям подарък, който пророкът не приел. Колкото и военачалникът да настоявал, той оставал непреклонен. За Нееман това било много странно. Този човек му бил помогнал толкова много, а не искал никакво заплащане? Какъв необикновен Бог имал той! Отсега нататък Нееман искал да служи само на Него.

После той попитал: „Мога ли да взема пръст от твоята земя? Така ще си мисля, че и аз принадлежа към нея и към твоя народ. Защото не искам никога повече да принасям всеизгаряния и жертви на други богове, освен на Господа, Израилевия Бог. Дано Господ ми прости това, че трябва да влизам заедно с господаря си, царя, в храма на неговия бог Римон, защото съм дължен да го придружавам!“

„Иди си с мир! – казал му Елисей. – Бог ще бъде с теб и ще те води в пътя ти.“

Изпълнен с благодарност и щастие, Нееман си тръгнал заедно със слугите си. Колко чудесно било да си здрав, освободен от ужасната болест и напълно очистен! Колко прекрасно било да познаваш Израилевия Бог, който толкова чудно помага на хората, защото е милостив!

Елисей също се чувствал богат и щастлив. Господ, неговият Бог, щял да се прочуе и в езическа Сирия като Бог, който спасява поради милостта Си.

ГИЕЗИЙ

4 КНИГА НА ЦАРЕТЕ 5:20–27

Сред всичките тези хора обаче имало един човек, който не се чувствал богат и щастлив. Това бил Гиезий, младият слуга на Елисей. Той бил чул и видял всичко, което се случило с Нееман, но вместо да бъде благодарен за чудото, което Господ извършил, той бил разочарован. Богатият военачалник бил предложил на господаря му такъв голям подарък, а той не пожелал да го приеме. Това било толкова жалко! Така и той не получил нищо. Това било голяма неправда.

„Не, аз няма да оставя нещата така, но в името на живия Бог, ще изтичам след него и ще взема нещо от него“ – казал си той и хукнал след колесниците, колкото го държали краката.

Нееман, който случайно се обърнал назад, видял, че някой тичал след тях. Това бил слугата на пророка! Да не би да се било случило нещо? Може би пророкът се бил сетил за нещо?

„Спрете – заповядал той, скочил бързо от колесницата и се завтекъл към слугата. – Случило ли се е нещо?“ – попитал той разтревожено.

„Не, нищо не се е случало – отговорил Гиезий. – Всичко е наред. Но при пророка дойдоха двама млади пророци, които имат нужда от пари и от дре- хи. Имаш ли да ми дадеш нещо за тях?“

„Имам, разбира се! – възкликнал Нееман и му дал две премени дрехи и два пъти повече пари от това, което той му бил поискал. – Слугите ми ще ти помогнат да ги отнесеш“ – казал любезно той.